алайбегъ войска бреше не може да я собере. М. 157.

Алайбегъ (тъ) въ военно време у турция конний квартирмейстеръ.

Алайка (та) в. алайкъ и халайкъ. Доверьно произвежда думата отъ алай — алайка, ~~провождаля~~ (двойка) сгроводница, но то ако и да е нещо близно мисля да не е все едно. алай е друго а халайкъ друго: Я си има до триста алайки. М. 65. камберъ кадъна потегли со дванадесеть алайки со тринадесеть робинки. М. 157. Ясъ ѝ има до три алайки, коя и сакашъ, Земи ѝ. — 394. робинки тя тотъ метехя, алайки поли кротехя. — 435. па имъ се кара краличка: айде ходете алайки.

Алайкъ (тъ). тоже що алайка ~~в. халайкъ~~, слугиня, придворна слугинка, ~~горни~~ рус. горнична. Срав. одалиска.

Алайлемъ, в. алалемъ.

Алаксвамъ, видъ свършенъ отъ алаксвамъ.

Алаксанъ, на, но — ний (тъ), когото са алаксали

Алаксвамъ — сувамъ, гл. ф. променявамъ. въ старитѣ школи променявамъ урокъ. азъ днесь алаксахъ, променихъ урокъ, да скажъ тѣ ^не^ алакса, прислуши ме, и пита ме и ли промени урокъ тъ. ~~Отъ това и предвиско~~ 2) испитувамъ, исповедамъ. азъ тебе ще та алаксувамъ, а сврш. вд. алаксамъ означява ще то е накажѫ, ще та побия. азъ тебе ще та алаксамъ.

Алаксуване (то) отъ алаксувамъ и въ двата значения. ꝭ бой Едно алаксоване му дръпнахъ че и той се смая.

Алакъ-булакъ прл. не изм. разбъркано, за вода, мътно, размѫтена, не чиста)

Алалемъ нар. неведнъ, ще дае, мисля, чини ми се. той алалемъ заминалъ, той неведнъ (ще бъде) заминалъ. азъ алалемъ съмь ~~[illegible]~~ оклясилъ, ще бѫдя окясилъ. всички тѣ незнамъ... алалемъ голѣмо то го зеятъ много. Зк. 100.

алаланец — ици, издемецъ, ав. стриецъ, тя обиде чен на войске на будимъ да се бъ сас аламан ци позипечо, а той нема що да чори и а аламанци. Нс. К. III. 20, 11.

~~2) средб. еничеръ писаба.~~

Алапъ, в. халапъ. Тюго ми двете воля, алапъ не му го даваха. М. 33.

Аламанинъ (тъ) ἀλαμανός. мжк. същото съ алеманинъ.

Аламанка (та) отъ аламанинъ и алеманинъ ~~въ~~ 2-рото значение, чюдовшка, друговерка, не наглянка, не отъ тази земя, отъ небето. Сгодила се (случила се) Аламанка девойка, сопасала свилень поясъ отъ себе, го повила ги сна бога малего. М. 32. разбѣсила се като аламанка посл. П. С. IV, К. XXIV. 320. съ противното значение, злагрена чюрдейка.

аламбраце тоже що аламбраца: и тя, като си намери тзкъ любовникъ тъ, захваня хя да са разговарятъ любовно и да правятъ като секи любовникъ и любовница, расхождахя са „аламбраце“ (прегърнѫти) Х. Z. 89.

Аламбикъ, в. ламбикъ

Аламъ, гл. д. в. халамъ, бутамъ, задѣвамъ, закачямъ. не мой го алане халай го.

Аларга (та) викъ, свикване за съвокупно действие, нещо подобно на днешното ура. аларга да го дигнемъ на тарга. посл. хайде да го натавнемъ задружно и да биемъ доде не може да ходи, до де го понесемъ на тарга. . . . .

Аларма (та) подалаха, смутъ, тревога. 2) викъ, врева, гюрюлтия.

Алармистъ (тъ) който распространява лоши слухове, разнася плашливи известия. 2) гюрюлтоджия.

аласонлия (та) таз ракия аласонлия, има аласонъ, съ аласонъ предварявана. анасонова, анасонена.

Аласонъ (тъ). в. анасонъ, и ~~[illegible]~~.

Алатъ (тъ) в. халатъ, роба, дълга нощна дреха. 2) в. алятъ и аляйдъ

Алафранга нар. по френски, по Европейски. пойдохъ отъ примаръ дойдохъ си на Белесъ. Велешянки моми све алафранга. П. Дс. Уран.

22